

Una ciutat anònima

Hi ha coses que no tenen nom però existeixen. No hi ha una forma única d'anomenar-les però això no impedeix que hi siguin. A Girona i Salt, des de Santa Eugènia al Veïnat, s'estén un territori d'habitatges en massa que configuren una unitat de vida. Una vida de persones resistents. A Santa Eugènia hi viuen més 16.000 persones –un 16% del total dels gironins– en més de 6.500 habitatges –un 13% del total dels pisos de la ciutat de Girona–. El barri té una densitat de població molt elevada, de 12.400 habitants per quilòmetre quadrat: 6 vegades més que la mitjana de Girona. Salt, amb una població de 30.000 habitants, viu majoritàriament concentrada en dos sectors. Salt és un dels termes més petits de Girona, fet que produeix que tingui una densitat de població elevada, 4.700 habitants per quilòmetre quadrat. I en aquest espai és on resideixen i resisteixen milers d'habitants. I resistir no en nom d'una supervivència, sinó amb la voluntat de sobresortir. Volen mantenir els somnis quotidians: portar els nens a l'escola, treballar, comprar el pa i la fruita, anar de bars, fer benzina, jugar a pilota o petar la xerrada. Poder fer el que somnia tothom abstrats d'un món que els hi diu que allà hi ha una frontera. Són centenars, milers de gironins als quals cada dia se'ls fa difícil definir amb una paraula on es construeix la seva vida. Perquè són vides d'anònims que no porten per bandera el nom d'un únic territori.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/05/15/ciutat-anonima/846185.html?utm_source=rss